

ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΕΙΑ ΘΡΑΚΗΣ

Σαμοθράκη

Κατά τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ Ἰανουαρίου μετέβην εἰς Σαμοθράκην, κατόπιν τηλεγραφήματος τὸ ὁποῖον μὲ ἐπληροφόρει ὅτι κατέπεσαν τμήματα τῶν μεσαιωνικῶν πύργων τῆς Χώρας, πρᾶγμα ὄπερ ἐθεωρήθη ἐπικίνδυνον διὰ τὰς κάτωθι τῶν πύργων εὐρισκομένας οἰκίας ὡς καὶ τὸ Κρατικὸν Νοσοκομεῖον, ἅτινα καὶ ἐξεκονώθησαν προληπτικῶς. Βλ. ΑΔ 18 (1963) : Χρονικά σ. 260.

Εὐθὺς ἀμέσως καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Νομομηχανικοῦ Ἐβρου, ἐλήφθησαν τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς πρόληψιν ἐνδεχομένης νέας πτώσεως, ἢ καὶ κατολισθήσεως ὀλοκλήρου τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῶν πύργων. Αἱ σχετικαὶ ἐργασίαι ἤρχισαν ἀμέσως καὶ ἡ στερέωσις συνετελέσθη ταχύτατα δι' ἐντατικῆς ἐργασίας καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, καθ' ὅσον ὁ βαρυτάτος χειμὼν τῆς Σαμοθράκης δὲν ἐπέτρεπεν οὐδεμίαν καθυστέρησιν. Βλ. ΑΔ 18 (1963) : Χρονικά σ. 260.

Κατὰ τὸ θέρος ἐγένοντο νέαι ἐργασίαι στερεώσεως τῶν πύργων εἰς μεγαλύτεραν κλίμακα, πρὸς πρόληψιν νέων πτώσεων καὶ καταστροφῶν, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι συντόμως θὰ διατεθῶσιν ἀνάλογοι πιστώσεις πρὸς διάσωσιν τῶν πύργων τῆς Χώρας, ὡς καὶ τῶν ἄλλων μεσαιωνικῶν μνημείων τῆς νήσου.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἀνασκαφῶν εἰς τὴν Σαμοθράκην ἐγένετο στερέωσις τμήματος τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ “Ἀνακτόρου” εἰς τὸν ἀρχαιολογικὸν χώρον τῆς Παλαιοπόλεως, ὑπὸ ἐιδικοῦ συνεργείου τῆς Ὑπηρεσίας Ἀναστηλώσεως καὶ τὴν ἄμεινον ἐπίβλεψιν τοῦ γράφοντος.

Ἀπὸ ἐτῶν ἡ ἀνατολικὴ πλευρὰ τοῦ “Ἀνακτόρου” εἶχεν ἀποκλίνει πάρα πολὺ (Πί ν. 451 α), ὡς ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τῶν πιέσεων τοῦ πρὸς ἀνατολὰς πρηνοῦς, συνεκρατέτο δὲ διὰ σιδηρῶν υποστηριγμάτων (Πί ν. 451 β), πρᾶγμα ὄπερ, ἐκτὸς τοῦ ὅτι κατέστρεφε τὴν ὠραίαν θέαν τοῦ μνημείου καὶ ἰδιαιτέρως τοῦ μοναδικοῦ καὶ κατὰ τὸ λέσβιον σύστημα ἐκτισμένου πολυγωνικοῦ τοίχου, δὲν ἦτο δυνατόν νὰ παραμείνῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον εἰσέτι, ἄνευ κινδύνου καταρρεύσεώς του.

Εἰς τὸν Πί ν. 452 α φαίνεται τὸ στερεωθὲν τμήμα, ὡς καὶ τὸ πρὸς νότον ἐναπομείναν, ὄπερ, ὡς ἐλπίζομεν, θέλει ἐπίσης συντόμως στερεωθῆ, ὥστε νὰ ἐπανέλθῃ ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἡ πλευρᾶς αὐτῆς εἰς τὴν ἀρχικὴν τῆς θέσιν καὶ κατάστασιν.

Ὑπὸ τοῦ ἰδίου συνεργείου ἐγένετο στερέωσις τοῦ μεταξὺ τοῦ Ἀρσινοεῖου καὶ τοῦ Τεμένους Βωμοῦ τῆς Ἐκάτης (Πί ν. 452 β).

Τέλος, ἡ κατ' ἀρχὴν ἀποφασισθεῖσα στερέωσις τῆς νοτιοανατολικῆς γωνίας τοῦ περιβόλου τῆς Κρήνης τῆς Νίκης, ἔνω ἀλλοτε τὸ ἄγαλμα τῆς Νίκης τῆς Σαμοθράκης, ἀνεβλήθη διὰ τὸ προσεχὲς ἔτος, λόγῳ ἐλλείψεως ἐπαρκῶν φωτογραφιῶν τῆς ἀρχικῆς μορφῆς τούτου, κατεσκευάσθη δὲ προσωρινὸς τοίχος ἐκ κοινῶν λίθων, πρὸς πρόληψιν περαιτέρω πτώσεως κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ χειμῶνος.

Κομοτηνῆ

Διὰ πιστώσεων τοῦ Ταμείου Ἀρχαιολογικῶν Πόρων ἐγένετο ἐπισκευὴ τοῦ ὑπὸ τοῦ Δήμου Κομοτηναίων διατεθέντος οἰκήματος (Πί ν. 452 γ), εἰς τὸ ὁποῖον, ἐκτὸς τῶν Γραφείων τῆς Ἐφορείας, μεταφέρθησαν ἐκ τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων καὶ τὰ κυριώτερα ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα τῆς Περιφέρειας, προσωρινῶς καὶ μέχρι τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου Μουσείου, εἰς οἰκόπεδον παραχωρηθὲς ὑπὸ τοῦ Δήμου Κομοτηναίων.

Βιβλιοθήκη. Διὰ πιστώσεων τοῦ Ταμείου Ἀρχαιολογικῶν Πόρων, ὡς καὶ δωρεῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, τοῦ Γερμανικοῦ ὡς καὶ τοῦ Ἰταλικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου, ἐπλουτίσθη διὰ νέων βιβλίων ἡ νεοσύστατος βιβλιοθήκη τῆς Ἐφορείας.

Ἀνασκαφαί. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο οὐδεμία ἀνασκαφὴ ἐγένετο εἰς τὸν ἡπειρωτικὸν χώρον τῆς Θράκης, μετὰ βαθείας δὲ λύπης καὶ εὐλόγου παραπόνου γράφεται ἐνταῦθα ὅτι, ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας, παρὰ τὸ ἐπίδεικνύμενον ἄλλαχού ἐνδιαφέρον τῆς καὶ παρὰ τὴν σχετικὴν αἰτησὶν ἡμῶν, εἰς ἀπάντησιν ἐγγράφου τῆς, ὅτι δωδεκάς καὶ πλέον ἀρχαιολογικῶν χώρων τῆς Θράκης, μεταξύ τῶν ὁποίων Δίκαια, Μαρώνεια, Μεσημβρία, Μάκρη, Δορίσκος, Διδυμότειχον, Τραϊανούπολις, Μαξιμιανούπολις, Ἀναστασιούπολις κ.λ.π. ἀναμένουν τὴν σκαπάνην, ὡς καὶ τὸ στοργικὸν ἐνδιαφέρον ὄλων, οὐδεμία, ἔστω καὶ ἀρνητικὴ, ἀπάντησις ἐδόθη, ἐνῶ ἔπρεπε φύσει καὶ θέσει νὰ τύχῃ καλύτερας μεταχειρίσεως καὶ φροντίδος ἢ ἀκριτικῆς αὐτῆς περιοχῆς τῆς πατρίδος μας.

Σαμοθράκη

Εἰς τὴν Σαμοθράκην, συνεχίσθησαν καὶ ἐφέτος αἱ ἀνασκαφαί εἰς τὴν νοτιᾶν Νεκρόπολιν ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέου Βαβρίτσα καὶ τῆς Ἐλισάβετ Dusenbery, εἰς τὴν Στοᾶν δὲ καὶ τὰ Προπύλαια τοῦ Πτολεμαίου, ὑπὸ τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς. Τὴν σχετικὴν ἐκθεσὶν ἀμφοτέρων τῶν ἀνα-

σκαφών θά συντάξη ἡ Phyllis Williams - Lehmann, διευθύντρια τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἀποστολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Νέας Ὑόρκης εἰς τὴν Σαμοθράκην.

ΤΥΧΑΙΑ ΕΥΡΗΜΑΤΑ - ΠΕΡΙΣΥΛΛΟΓΗ ΑΡΧΑΙΩΝ

Ἀετόλοφος Ροδόπης

Κατόπιν ἐγγράφου εἰδοποιήσεως τοῦ διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Σαππῶν Λιτζεράκου Σάββα, παρελήφθη καὶ μετεφέρθη εἰς τὸ Μουσεῖον Κομοτηνῆς τμήμα ἀναθηματικῆς στήλης (Πί ν. 453 α), ἀνευρεθὲν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Δαμιανίδου εἰς τὸν παρά τὴν τοποθεσίαν «Τσαῖρα» ἀγρὸν του, δύο χιλιόμετρα ἀνατολικῶς τοῦ χωρίου καὶ εἰς τὰ ὄρια τῶν δύο χωρίων Ἀετόλοφος καὶ Ἀρσάκειον.

Αὕτη, ὡς λέγει ὁ Δαμιανίδης, παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ ἀρότρου (τρακτέρ) κατὰ τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐθραύσθη εἰς δύο τμήματα. Ἡ κιονοειδῆς στήλη εἶναι ἐκ τοπικοῦ φαιοῦ λίθου (ἀκονόπετρα), τὸν ὁποῖον οἱ χωρικοὶ χρησιμοποιοῦν ὡς ἀκρογωνιαίους λίθους εἰς τὰς οἰκίας των, ἐξάγεται δὲ ἐκ λατομείου τοῦ γειτονικοῦ χωρίου Νέα Σάντα. Τὸ ἄνω τμήμα τῆς στήλης (Πί ν. 453 β-γ), ὕψ. 0,38 μ., διαμ. 0,33 μ., φέρει ἐξάστιχον ἐπιγραφὴν:

Α Υ Τ Ο	Κ Α Γ Γ Α
Ρ Ι Γ Δ Υ ρ	Σ Ε Ι Μ Ι
Ν Α Κ Α Γ Α Γ <	Ο Ο
Δ Υ Η Μ Α	Ξ Ι Μ Α Ε
Β Β Ο Η Τ Ο	Π Ε Ι Ρ Ι Τ Ν Π Ο
	Α Ι Ε

μεταγράφεται δὲ ὡς ἐξῆς:

*Ἀυτοκράτορι Καίσα
ρι Γ[αίω] Οὐήρω Μαξιμί
νω καὶ Γ[αίον] Ἰούλιον
Οὐήρω Μαξιμω Σε
β β. ἡ Τοπειριτῶν πό
λις*

*Ὑψος γραμμ. ἀκανόνιστον 0,03, 0,032, 0,027 μ.

Τὸ ἄνω γραμμάτων κάτω τμήμα τῆς στήλης ἔχει διαστάσεις: ὕψ. 0,68 μ., διάμ. 0,335 μ. Πρόκειται περὶ στήλης τὴν ὁποῖαν ἀνέθεσαν ἡ πόλις Τόπειρος ἢ Τόπειρα εἰς τὸν αὐτοκράτορα Γάιον Οὐήρον Μαξιμίον καὶ τὸν υἱὸν του Γάιον Ἰούλιον Οὐήρον Μάξιμον, περὶ τὸ 235 - 238 μ.Χ.¹

1. Πρβλ. I G, II² 3420 (III 538).

Cagnat, R. Inscriptions Graecae (1911), τόμ. Α' σ. 248, ἀριθ. 755. Θρακικά, τόμ. Η' (1937) σ. 89, ἀριθ. 37, ἐνθα δημοσιεύεται ἐπιγραφὴ εὐρεθείσα εἰς τὴν Τραϊανὴν Αὐγούσταν (σημ. Στάρα Ζαγόρα=παλαιὰ Ζαγορά).

Ἡ ἔλκυστικὴ ἰδέα ὅτι εὐρισκόμεθα ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς ἀρχαίας πόλεως Τοπείρας,² προκαλεῖ εὐλογον συγκίνησιν, ἐπιτεινομένην καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ἐγγύτατα τοῦ σημείου ἐνθα ἀνευρέθη ἡ στήλη, διέρχεται καὶ λιθόστρωτος δρόμος, τὸν ὁποῖον οἱ κάτοικοι τῶν περὶ ξ χωρίων ὀνομάζουν Ἐγνατίαν.

Κανταράδικα Σαμοθράκης

Εἰς τὸν ἀγροτικὸν συνοικισμὸν Κανταράδικα - Ρεμπουτζιάδικα καὶ εἰς τὸ κτῆμα τοῦ Παναγιώτου Σεβαστάκου, ἀνευρέθησαν, ἐντὸς τοῦ ἐρειπωμένου παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου, διάφορα ἀρχιτεκτονικὰ μέλη, μαρμάρινα καὶ πώρινα, ἐξ ἀρχαίων κτηρίων, ὡς καὶ τμήμα ἀναγλύφου, διαστάσεις: ὕψ. 0,33, πλάτ. 0,38, πάχ. 0,26 μ. (Πί ν. 454 β) ἐκ τῆς ζωφόρου τοῦ Τεμένους τοῦ Ἱεροῦ τῶν Καβείρων, με παράστασιν τριῶν Κορῶν (περὶ τὸ 340 π.Χ.).

Ταῦτα μετεφέρθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον Σαμοθράκης.

Ἅγιοι Θεόδωροι Ροδόπης

Ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Χατζησταύρου εὐρέθη εἰς τὸν ἀγρὸν του, παρά τὴν τοποθεσίαν Μαυρομάτι, τμήμα διαχωριστικοῦ κιονίσκου διλόβου παραθύρου ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, με ἀνάγλυφον σταυρὸν (Πί ν. 454 α). Τοῦτο μετεφέρθη εἰς τὸ Μουσεῖον Κομοτηνῆς.

Διαστάσεις: ὕψ. 0,46, πλάτ. 0,54, πάχ. 0,18 μ.

Διαστ. σταυροῦ: ὕψ. καθέτου κεραίας 0,15 μ., ὀριζοντίου κεραίας 0,10 μ.

Μέγα Πιστὸν Ροδόπης

Κατὰ τὴν διάνοξιν θεμελίων διὰ τὴν κατασκευὴν ὕδατοδεξαμενῆς ὑπὸ τῆς Κοινότητος, βορείως τοῦ χωρίου καὶ εἰς τὴν τοποθεσίαν «Μεγάλη Πέτρα» εἰς τὰς παρυφὰς τῆς Ροδόπης, ἀπεκαλύφθησαν τρεῖς τάφοι, περιβαλλόμενοι ἀπλῶς διὰ κοινῶν λίθων, ἄνευ καλύμματός τινος ἢ ἄλλης ἐνδείξεως (Πί ν. 455 α). Ὁ εἰς τάφος ἦτο τελειῶς κενός, ἐνῶ εἰς τοὺς δύο ἄλλους ὑπῆρχον κτερίσματα καὶ ὄστᾶ. Εἰς τὸν ἕνα εὐρέθησαν ψέλιον ἐκ χαλκοῦ, ὡς καὶ ἐνώτιον ἢ περιάπτον

2. Πρβλ. Στράβων VII, 331, 44, ἐνθα λέγει ὅτι τὰ Τόπειρα ἔστι πρὸς Αβδήροις καὶ Μαρωνεία.

Ἐστὶ δὲ τις ἐν Ροδόπῃ πόλις ἀρχαία Τόπερος, ἢ ποταμοῦ ρεῖθρα περιβάλλεται ἐκ τοῦ ἐπὶ πλείστον.

Ἐκ τούτου Προκόπιος εἰς τὸ Β' 305, εἰς τὰ ἐν Ροδόπῃ καινούργια φρούρια τὴν ὀνομάζει Τόπαρον.

μέ κρίκον ἐκ σιδήρου καὶ χάνδρα ἐξ ὑαλώδους λευκῆς μάζης, ἐπὶ τῆς ὁποίας περιέργου σχήματος διακόσμησις διὰ μελανοῦ χρώματος. Εἰς τὸν ἕτερον τάφον εὐρέθησαν δύο ὁμοια ψέλια, ἐξ ὧν τὸ ἓν περιέβαλλε τὸν καρπὸν τῆς χειρὸς, ὅπως εἶδον αὐτὸ οἱ ἐργάται (Πί ν. 454 γ).

Ἐπιγραφὴ τοῦ χώρου τούτου καὶ ἐντὸς χέρσου ἀγροῦ διακρίνεται καὶ εἰς ἄλλος τάφος ἐκ κοινῶν λίθων, ὡς οἱ ἀνασκαφέντες, τὸν ὁποῖον θέλομεν ἐρευνήσει εἰς πρώτην εὐκαιρίαν. Σημειωτέον ὅτι εἰς τὴν περιφέρειαν ταύτην οὐδέποτε πρότερον παρατηρήθη τι, ὅσον τοῦλάχιστον ἐνθυμῶνται οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου.

Νέα Στρώμη Ροδόπης

Ἐντὸς τοῦ χωρίου καὶ εἰς ἀπόστασιν 10 μ. ἐκ τοῦ οἰκήματος τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς, ἀνευρέθη ὑπὸ τοῦ ὑπαλλήλου τῆς Κοινότητος Χρήστου Δερμεντζῆ, λιθίνη ἀξίνη -πέλεκυς, κατὰ τὴν διάνοιξιν τάφρου διὰ τὴν τοποθέτησιν ὑδροσωλήνων, εἰς βάθος μόλις 0,80 μ. (Πί ν. 455 β). Ἡ ἐκ μελανοτέφρου γρανίτου ἀξίνη ἔχει μήκος 0,22 μ. Ἡ κόψις τῆς εἶναι λεία καὶ στιλπνή, ἐνῶ ἡ ἄλλη ἐπιφάνεια εἶναι ἐλαφρῶς λευασμένη, ἡ δὲ τομὴ τῆς εἶναι μᾶλλον ὠσειδῆς, ὁμοιάζουσα πρὸς τὸν ὑπὸ τοῦ Τσοῦντα περιγραφόμενον τύπον Α'.³ Ἡ ἀξίνη αὕτη δύναται νὰ χρονολογηθῆ εἰς τὸ τέλος τῆς νεολιθικῆς ἢ εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς χαλκῆς ἐποχῆς.

Ἐπιγραφὴ Κομοτηνῆς

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Θεμ. Ξενοδοχείδου εὐρέθησαν τρεῖς ἐπιγραφὰς ἐκ φαιοῦ μαρμάρου πλάκες, τὰς ὁποίας οὗτος εἶχε παραλάβει πρὸ ἐτῶν ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου Μαξιμιανουπόλεως. Αὗται μετεφέρθησαν εἰς τὸ Μουσεῖον Κομοτηνῆς, συνεκκολλήθησαν ἐσχάτως καὶ ἀπετέλεσαν σταυρὸν, τοῦ ὁποίου ἔλλειπει τὸ κάτω σκέλος (Πί ν. 455 γ). Ἡ ἐπιγραφὴ εἰς ὀκτὼ στίχους ἔχει ὡς ἑξῆς:

+ ΕΝΘΑ
ΔΕΚΑ
ΤΑΚΙ
ΤΕ
ΖΩ
ΤΙΚΟΣΠΕΡΑ
ΤΙΚ.ΣΠΟΛΕ
Ω

Ἔψ. γραμμ. ἀκανόνιστον 0,03 0,04, 0,05 μ.

Διαστάσεις: Συνολ. ὕψ. 0,60 μ.

» πλάτ. 0,55 μ.

3. Τσοῦντα. Αἱ Προϊστορικά ἀκροπόλεις Διμηνίου καὶ Σέσκλου, σ. 307-309, εἰκ. 231, 232.

Αὕτη ἀνάγεται εἰς τοὺς Χριστιανικοὺς χρόνους.⁴

Ἐκτὸς τῶν προηγουμένων, ἐκ τοῦ μανδροτοίχου τῆς οἰκίας τοῦ Ξενοδοχείδου περισυνελέγη καὶ ἄλλη ἐπιγραφὴ πλάξ ἐκ λευκοῦ μαρμάρου, προερχομένη ὁμοίως ἐκ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ χώρου τῆς Μαξιμιανουπόλεως (Πί ν. 456 α). Ἐπιγραφὴ εἰς τρεῖς στίχους:

⋯ ⋯ ⋯

Ι Ι Σ Μ Ε Γ Α Α

Λ Ι Σ Τ Α Σ †

Ἔψ. γραμμ. ἀκανόνιστον 0,04, 0,045, 0,05 μ.
Διαστάσεις: ὕψ. 0,34 μ. πλάτ. 0,73 μ. πάχ. 0,05 μ.
Τῶν Χριστιανικῶν χρόνων.

Γυμνάσιον Θηλέων Κομοτηνῆς

Ἡ στήλη ἡ εἰκονιζομένη εἰς τὸν Πί ν. 456 β, εὐρίσκειτο εἰς τὸ ὑπόγειον τοῦ Γυμνασίου, παραδοθεῖσα πρὸ ἐτῶν ὑπὸ τινος χωρικοῦ, ὡς ἐκ τούτου ἄγνωστος εἶναι ἡ προέλευσις ταύτης.

Αὕτη, ἐκ σκληροῦ τοπικοῦ κιτρινωποῦ πορολίθου, εἶναι ἐπεξεργασμένη μόνον κατὰ τὴν προσθίαν τὴν φέρουσαν τὴν ἐπιγραφὴν ἐπιφάνειαν, ἐνῶ εἶναι ἀποκεκρουμένη κατὰ τὴν ἄνω καὶ κάτω πλευράν. Ἡ σφραγισμένη ἐπιγραφὴ εἰς τρεῖς στίχους:

Α Γ Ο . Ο Δ
Ω Ρ Ο .
Α Ν Τ Ι Φ Α Ν Ο

Ἐπιγραφὴ ἀπολλόδορος Ἀντιφάνος.

Ἔψ. γραμμ. ἀκανόνιστον 0,03, 0,035, 0,04 μ.
Διαστάσεις: ὕψ. 0,33 μ. καὶ 0,30 μ. δεξιὰ, πλάτ. 0,34 μ., πάχ. 0,095 μ.

Πρόκειται περὶ ἐπιθυμίας στήλης τοῦ 4ου αἰ. π.Χ.

Δίκελλα Ἐβρου

Εἰς τὸ βόρειον μέρος τοῦ χωρίου καὶ πλησίον κρήνης ἀνευρέθη μαρμάρινον ἀνάγλυφον, τὸ ὁποῖον μετέφερον εἰς τὸ Μουσεῖον Κομοτηνῆς (Πί ν. 456 γ). Μάρμαρον λευκόν.

Διαστάσεις: ὕψ. 0,42, πλάτ. 0,20, πάχ. 0,08 μ.

Εἶναι ἀποκεκρουμένον κατὰ τὴν ἀριστεράν πλευράν, στενοῦμενον πρὸς τὰ κάτω, προφανῶς πρὸς στερέωσιν ἐπὶ ἀναλόγου βάσεως.

4. Πρβλ. BCH 1901, σ. 88, 89, ἐνθα αἰ ἐκ Βιθυνίας ὑπ' ἀριθ. 222, 223 καὶ 224 ἐπιγραφαί.

Παράστασις: δύο μορφαί, ἢ μία ἀνδρική (δεξιὰ) ὕψ. 0,26 μ., ἢ ἑτέρα δὲ γυναικεία (ἀριστερὰ) ὕψ. 0,25 μ., μὲ ἐλαχίστην πλαστικότητα ἀποδιδόμεναι ἀμφοτέραι.

Ἐκ τούτων ἡ ἀνδρική φέρει βραχὺ ἔνδυμα μέχρι τῶν γονάτων, διὰ τῆς ἀριστερᾶς δὲ χειρὸς κρατεῖ ράβδον, στηριζομένην καὶ ἐπὶ τοῦ ὀμώμου ὤμου. Μῆρος τῆς κεφαλῆς, τοῦ ὤμου καὶ τοῦ κορμοῦ εἶναι ἀποκεκρουμένα.

Ἡ γυναικεία μορφή, ἰσταμένη ἐπὶ ὑψηλοτέρου ἐπιπέδου περὶ τὰ 0,03 μ., εἰκονίζεται ὁμοίως κατενώπιον, μὲ τὰς χεῖρας ἐσταυρωμένας ἐπὶ τοῦ στήθους. Φορεῖ ἔνδυμα μέχρι τῶν ἀστραγάλων, μὲ πτυχὰς σημαντικὰς, ὡς καὶ καλύπτραν εἰς τὴν κεφαλὴν.

Ἔργον μεταρρωμαϊκῶν χρόνων.

Πόρτο - Λάγο

Εἰς τὸν σταθμὸν Χωροφυλακῆς ἀπέκειντο ἀπὸ ἐτῶν ἔν ἐπιτύμβιον ἀνάγλυφον (4ου π. Χ. αἰ.) προερχόμενον ἐκ τοῦ χωρίου Μέσση Ροδόπης, (Πί ν. 457 α)⁵ ὡς καὶ ἔν δωρικὸν κιονόκρανον (ἐλληνιστικῆς ἐποχῆς) (Πί ν. 457 β).⁶

Εἰς τὸ παρὰ τὴν νησίδα τοῦ Πόρτο - Λάγο Μετόχιον τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἔκειτο ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἔν δωρικὸν κιονόκρανον, ὡς τὸ προαναφερθέν (Πί ν. 457 γ).⁷

Τὰ ὡς ἄνω μετέφερον εἰς τὸ Μουσεῖον Κομοτηνῆς.

5. Πρβλ. Γ. Μπακαλάκη, Προανασκαφικὲς ἐρευνες εἰς τὴν Θράκη, σ. 57 - 58.

6. Πρβλ. Γ. Μπακαλάκη ἔ. ἀ. σ. 90.

7. Πρβλ. Σ. Κυριακίδης, Ἡμερ. Μεγ. Ἑλλάδος, 1931, σ. 10 κ.έ. (Θρακικὰ ταξίδια) εἰκ. 11.

A. K. ΒΑΒΡΙΤΣΑΣ

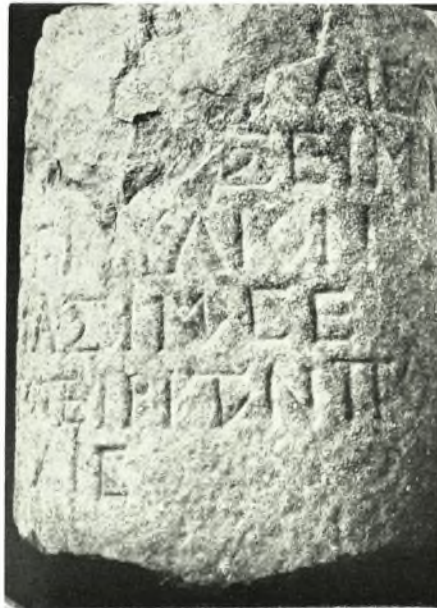
*

Σαμοθράκη: α. Ἐποψὶς τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ «Ἀνακτόρου» ἐκ νότου πρὸς βορρᾶν, β. Ἐποψὶς τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ «Ἀνακτόρου» πρὸ τῆς στερεώσεως

α. Σαμοθράκη. Ἄποψις τοῦ ἀνατολικοῦ τοίχου τοῦ «Ἀνακτόρου» μετὰ τὴν στερέωσιν, β. Σαμοθράκη. Βωμὸς τῆς Ἑκάτης, γ. Κομοτηνὴ. Τὸ προσωρινόν Μουσείον
ΑΝΔΡ. ΒΑΒΡΙΤΣΑΣ

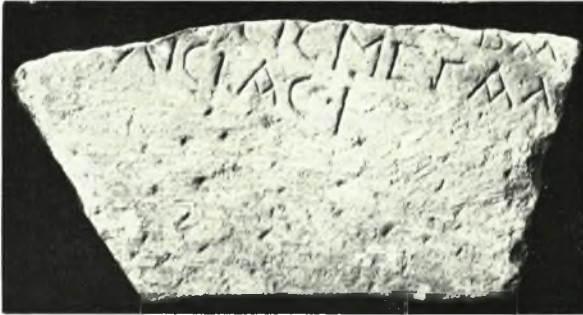
Θράκη: α - γ. Ἀναθηματική στήλη Ἀετολόφου Ροδόπης

α. Τμήμα διαχωριστικού κιονίσκου παραθύρου ἐξ Ἁγίων Θεοδώρων Ροδόπης, β. Τμήμα ζυφόρου τοῦ Τεμένους τοῦ Ἱεροῦ τῶν Καβείρων, ἐν Σαμοθράκη, γ. Κτερίσματα ἐκ τῶν τάφων τῆς «Μεγάλης Πέτρας» τοῦ χωρίου Μέγα Πιστόν Ροδόπης

α. «Μεγάλη Πέτρα» του χωριού Μέγα Πιστόν, β. Λιθινή άξινη - πέλεκυς Νέας Στρώμης,
 γ. Ύεπιγράφος σταυρός εκ των Ύφαντών Κομοτηνής

α. Ἐπιγραφή ἐκ τῶν Ὑφαντῶν Κομοτηνῆς, β. Ἐπιτομβία στήλη τοῦ 4ου π.Χ. αἰ. ἐκ τοῦ Γυμνασίου
Θηλέων Κομοτηνῆς, γ. Ἀνάγλυφον ἐκ Δικέλλων Ἐβρου

α. Ἀνάγλυφον ἐκ τοῦ χωρίου Μέσση Ροδόπης, β. Δωρικόν κιονόκρανον ἐκ τοῦ Πόρτο - Λάγο,
γ. Δωρικόν κιονόκρανον ἐκ τοῦ μετοχίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου εἰς Πόρτο - Λάγο